

Malo po malo subota dođe,
Vrijeme je da se na feratu pođe,
Kiša se oblači vješto i smije,
Spremna da iznenadi i mudre lije!
U Posušju vrući pas se jede,
Na želudac teško sjedne,
Suho nas čeka kanjon Brine,
Na trenutke kao bitka kod Drine!
Kroz tunele šišmiš usamljeno leti,
Mirovu kosu razmišlja kako da spleti,
Kamenja veselo pod nama skaču,
Od žedji i gladi potihno plaču.
Potom umjetnik Blidinje nas pušta dalje,
Ali teško je odoljeti i ne uslikati slavlje,
Mjesto gdje se jezero i planina ljube,
Mjesto gdje svakodnevnica i misli se gube!
Nedjeljom nas Husein na Trebević vodi,

Straga da Vinči glasno bodri,
Bijela stijena kroz maglu gleda,
Odmah na znanje daje da se lako neda!
Čvrsta, surovo nas u šaci drži,
Tjera poštovanje do srži,
Čovjek hoda, profesor skače,
Od njegovih priča od smijeha mi se plače!
A onda jedan momak pokušao je pobjeći,
Ali spremno je Rajko doletio goreći,
Svaki naš pad je prilika za ustajanje novo,
Za naučiti u knjizi života pokoje slovo!
Ponedjeljak nas je počastio Stijenom Crvenom,
Okruženu stablima kao vojskom drvenom,
Vertikale govore možete krenuti,
U našoj tišini i muk krene venuti!
A onda sivo nebo propusti par kapi kiše,
Dok se sajlom širi zvuk brzih koraka Nikše,
Srećom Romanija usliši molitve naše,
Sunce spretno izadje i maše!
Dva mosta drže svadljive stine,
Na obje strane pune bine,
Navijanje žestoko kreće,
Na vrhu smo puni sreće!
Sarajevo nas je čuvalo po noći,
Došlo je vrijeme za kući poći,
Ferate su nam pokazale svoje moći,
Znamo da će nemirni duh opet doći!
A onda Vinči pogleda Jablanicu okom,
U Sedmici se stvorimo skokom,
Janjetina se neumorno vrti,
Tada nestaje strah od smrti!
Nova prijateljstva se rađaju,
Pjesme se glasno pogađaju,
Bosni i Hercegovini veliki kiss,
A ekipi želim ubrzo bis!

Milan Vujčić

